

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 93.110 van 7 februari 2001

A. 84.967/VI-15.145

In zake : **CAES Thierry,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Bernard ROLAND, advocaat,
rue Tumelaire 71
6000 Charleroi,

tegen :

**het openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn van Charleroi,**

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 25 juni 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij Thierry CAES de nietigverklaring vordert van "de beslissing d.d. 26 april 1999 waarin het beheerscomité van het Centre Hospitalier Universitaire (C.H.U.) van Charleroi bepaalt dat verzoeker geacht wordt zijn functie van adjunct van de medische directie van het C.H.U. van Charleroi te hebben beëindigd op 28 februari 1999 's avonds, van welke beslissing kennis is gegeven bij een aangetekende brief van 27 april 1999";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 12 april 2000, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 9 januari 2001, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 31 januari 2001;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. VINCENT, loco Mr. ROLAND, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten bij het onderzoek van het beroep in aanmerking dienen te worden genomen :

1. Verzoeker is algemeen geneeskundige.

Op 19 mei 1989 heeft hij, met toepassing van artikel 48 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met de verwerende partij een overeenkomst van aanneming van werk gesloten. Volgens de bepalingen van die overeenkomst was verzoeker er vanaf 1 maart 1989 voltijds en onder het zelfstandigenstatuut mee belast "de activiteiten van zowel algemeen geneeskundigen als specialisten te ontwikkelen vanaf 1 maart 1989 als arts, verbonden aan de ziekenhuizen van Marchienne/Van Gogh en van Jumet". Er was overeengekomen dat verzoeker "een proefperiode (diende te volbrengen) die verstrijkt de 31e van de twaalfde maand van het derde jaar volgend op de aanwijzing", dat de vernieuwing van de overeenkomst "op advies van de beide medische raden aan de beheerscomités van de ziekenhuizen van Marchienne/Van Gogh en van Jumet (diende te worden) voorgesteld op de laatste vergadering van dat derde jaar" en dat de verwerende partij "de overeenkomst van aanneming van werk kon beëindigen door middel van een opzegging van een jaar die uiterlijk ingaat bij het verstrijken van die proefperiode". In de overeenkomst was

voorts bepaald dat ze kon worden beëindigd "in de gevallen en volgens de regels vermeld in het algemeen reglement betreffende de juridische verhoudingen tussen het ziekenhuis en de artsen van het OCMW."

2. Op 31 mei 1991 heeft de raad voor maatschappelijk welzijn van de verwerende partij op grond van de artikelen 43, 48 en 111 van de wet van 8 juli 1976 beslist verzoeker in het raam van een overeenkomst van aanneming van werk met ingang van 1 juni 1991 en voor vijf halve dagen per week aan te wijzen als hoofdgeneesheer van het ziekenhuis van Marchienne/Van Gogh. Verzoeker en de verwerende partij hebben in dat verband een overeenkomst van aanneming van werk ondertekend.

Verzoeker stelt zonder te worden tegengesproken dat hij de overige halve dagen de ziekenhuisfuncties is blijven uitoefenen waarmee hij in de ziekenhuizen van Marchienne/Van Gogh en van Jumet belast was met toepassing van de overeenkomst van 19 mei 1989. Hij wijst erop dat hem voor de prestaties verricht ter uitvoering van de overeenkomst van 1989 de helft betaald is van het loon dat volgens die overeenkomst tegenover een voltijdse betrekking stond.

3. Op 22 december 1992 heeft de raad voor maatschappelijk welzijn van de verwerende partij verzoeker "met ingang van 1 februari 1993 aangewezen als medisch adviseur voor het behandelen van alle OCMW-dossiers betreffende niet-ziekenhuispatiënten en waarin een medisch advies vereist is". Uit de vermeldingen in de aanhef van dat besluit blijkt dat de aanwijzing van verzoeker strekte tot de vervanging van dokter Vervonck, medisch directeur van het ziekenhuis van Charleroi, die zijn taak van medisch adviseur in zaken betreffende niet-ziekenhuispatiënten zou stopzetten wanneer hij op 1 februari 1993 met pensioen zou gaan. De partijen hebben in verband met deze aangelegenheid geen overeenkomst ondertekend.

Verzoeker stelt dat die aanwijzing geen enkele wijziging heeft meegebracht van zijn voltijdse functie in het ziekenhuis en dat hij zijn prestaties van medisch adviseur in zaken betreffende niet-ziekenhuispatiënten naast zijn voltijdse betrekking gratis heeft verricht a rata van 1 uur per week. De verwerende partij, harerzijds, betoogt dat verzoeker vanaf 1 februari 1993 voor vijf tienden als arts werkte in het ziekenhuis en voor vijf tienden als medisch adviseur van het OCMW. De verwerende partij wijst erop dat "om praktische redenen zijn volledige loon door het ziekenhuis werd betaald, terwijl het OCMW de helft ervan aan het ziekenhuis terugstortte".

4. De ziekenhuizen van de verwerende partij zijn met ingang van 1 januari 1995 gefuseerd. Met het oog op die fusie is een nieuwe structuur van medische directie ingevoerd. De functie van medisch directeur - hoofdgeneesheer van het fusieziekenhuis is toevertrouwd aan dokter Jean Wilmotte. Verzoeker is - net zoals de overige voormalige hoofdgeneesheren van de gefuseerde ziekenhuizen - adjunct van de medische directie geworden. Op 31 augustus 1995 heeft het beheerscomité een beschrijving gegeven van de taken die aan verzoeker toegewezen waren krachtens zijn nieuwe functie en heeft het daarbij erop gewezen dat hij een "10/10e-tijdse overeenkomst had waarvan 5/10 van de tijd bij de medische directie en 5/10 van de tijd als medisch adviseur van het OCMW (volgens dezelfde loonschaal)".

5. Naar aanleiding van de fusie is voor de ziekenhuizen van de verwerende partij een nieuw algemeen en medisch reglement uitgewerkt in de zin van artikel 130 van de gecoördineerde wetten op de ziekenhuizen. Op 31 oktober 1996 heeft de raad voor maatschappelijk welzijn het nieuw algemeen en medisch reglement aangenomen met terugwerkende kracht tot 1 januari 1996. Op 19 december 1996 heeft de gemeenteraad van de stad Charleroi het besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn van 31 oktober 1996 houdende aanneming van het nieuw algemeen en medisch reglement goedgekeurd.

Dat algemeen en medisch reglement van de ziekenhuizen van het OCMW van Charleroi is de handeling die door verzoeker wordt bestreden in het raam van beroep nr. 73.782/VI-14.139.

6. Op 31 december 1996 heeft verzoeker aan de voorzitter van de verwerende partij een brief gericht waarin hij het beheerscomité van de ziekenhuizen verzoekt om een detachering van twee jaar teneinde in een ander ziekenhuis een functie uit te oefenen.

7. Op 23 januari 1997 heeft het beheerscomité verzoeker toegestaan om, voor de halftijdse betrekking waarin hij zijn activiteit in het fusieziekenhuis uitoefende, gedetacheerd te worden gedurende maximaal twee jaar met ingang van de datum waarop de externe overeenkomst zou worden ondertekend. Verzoeker is daarvan op 3 februari 1997 op de hoogte gebracht.

8. Op 12 februari 1997 heeft verzoeker de algemeen directeur van de ziekenhuizen van Charleroi een brief geschreven waarin hij erop wijst dat hij vanaf 1 maart 1997 aangewezen is als hoofdgeneesheer van het Centre Hospitalier Régional

(C.H.R.) van Namen. In die brief betwist verzoeker de verwijzing naar de vijf/tiende-tijdse taak in het ziekenhuis.

9. Op 20 februari 1997 hebben de voorzitter en de secretaris van de verwerende partij verzoeker de volgende brief geschreven :

" Het beheerscomité heeft uitspraak gedaan over uw activiteit in het fusieziekenhuis. Wat uw activiteit als medisch adviseur betreft, liggen de zaken anders. Zoals u weet, heeft ons OCMW, gelet op de specifieke aard van die opdracht, er steeds aan gehecht dat ze voorzover mogelijk uitgeoefend werd door een lid van de medische directie van ons ziekenhuis. Het lijkt ons onmogelijk die opdracht bij wijze van overgangsmaatregel toe te vertrouwen aan een lid van de medische directie. Wij hebben er prijs op gesteld u dit mee te delen opdat u uw standpunt kunt uiteenzetten. Onze raad zal op 27 februari uitspraak doen".

10. Op 25 februari 1997 heeft verzoeker de voorzitter en de secretaris van de verwerende partij geantwoord dat hij zijn activiteit van medisch adviseur onder dezelfde voorwaarden als voorheen zou blijven uitoefenen.

11. Op 28 februari 1997 hebben de voorzitter en de secretaris van de verwerende partij verzoeker per fax het volgende bericht gestuurd :

" Wij nemen er akte van dat uw nieuwe functie van medisch directeur bij het C.H.R. van Namen u niet belet uw activiteit als medisch adviseur van het OCMW van Charleroi voort te zetten. Wij zouden graag weten hoeveel halve dagen u in die instelling presteert, en wanneer. Uw halftijdse betrekking in onze instelling dient u te presteren van maandag tot vrijdag van 8.30 tot 12 uur, op de zetel van ons bestuur. U kan over een eigen kantoor beschikken. Wij verzoeken u om u op maandag 3 maart 1997 om 8.30 uur aan te melden op de zetel van het OCMW.".

Diezelfde 28 februari 1997 heeft verzoeker geantwoord dat zijn brief van 25 februari betekende dat hij zijn activiteit als medisch adviseur wenste voort te zetten onder dezelfde voorwaarden als voorheen, wat wil zeggen "elke dinsdag volgens een vrij soepele dienstregeling de paar dossier onderzoeken die aan mij worden voorgelegd". Verzoeker heeft erop gewezen dat de functie van medisch adviseur in zaken betreffende niet-ziekenhuispatiënten geen eigen kantoor vereiste en dat daarvoor evenmin een halftijdse betrekking moest worden ingesteld. Hij heeft te kennen gegeven dat het hem onmogelijk was zich te houden aan de dienstregeling die hem op 28 februari 1997 "plots" was opgelegd en niet overeenkwam met zijn vroegere arbeidsvoorwaarden.

12. Op 7 maart 1997 heeft verzoeker aan de secretaris van de verwerende partij een brief gericht om erover te klagen dat hem op dinsdag 4 maart 1997 de functie van medisch adviseur was ontnomen en dat hij vervangen

was door dokter Gilbert. Dezelfde dag heeft verzoeker eveneens aan dokter Gilbert een brief geschreven waarin hij hem vraagt voortaan te weigeren die opdracht uit te oefenen en waarin hij dreigt een klacht te richten aan de raad van de orde van geneesheren.

13. Op 10 maart 1997 hebben de voorzitter en de secretaris van de verwerende partij verzoeker de volgende brief gestuurd :

"In aansluiting op onze brief van 28 februari 1997 moeten wij vaststellen dat u sedert 1 maart het niet nodig hebt geacht in te gaan op ons verzoek. Naast de functie van halftijds ziekenhuisgeneesheer die u uitoefende, was u aan het OCMW gebonden door een overeenkomst van aanneming van werk als medisch adviseur. Het ereloon betreffende die overeenkomst is ten laste gekomen van het OCMW, aangezien het ziekenhuis, dat die bedragen voorschoot, die bij ons in rekening bracht. Wij weten u dank voor uw raad om de financiën van het OCMW niet te bezwaren door het instellen van een halftijdse betrekking van arts, maar enerzijds is er nooit sprake geweest van het oprichten van zulk een betrekking in de formatie en anderzijds heeft het OCMW in het kader van de overeenkomst waardoor wij gebonden zijn erelonen betaald die overeenstemmen met een halftijdse betrekking in een ziekenhuis. Uit uw brief leiden wij af dat u weigert de uitvoering van de overeenkomst waardoor wij gebonden zijn voort te zetten; wij gaan er van uit dat uw houding voortvloeit uit uw verplichtingen als voltijds ziekenhuisgeneesheer in het Centre Hospitalier Régional van Namen. Wij beëindigen dan ook de overeenkomst van aanneming van werk waardoor wij gebonden zijn en houden ons uitdrukkelijk het recht voor schadevergoeding te eisen voor het nadeel dat u ons doet lijden".

De verwerende partij heeft de beëindiging van de functie van verzoeker als medisch adviseur in zaken betreffende niet-ziekenhuispatiënten bevestigd in een brief van 14 maart 1997.

14. Op 18 maart 1997 heeft verzoeker aan de verwerende partij een brief gericht waarin hij stelt dat hij het slachtoffer is van een "herroeping van zijn benoeming als medisch adviseur.". Hij heeft vragen gesteld bij het feit dat verwezen werd naar een overeenkomst van aanneming van werk die niet bestaat. Hij heeft in dat verband het volgende gesteld : "Op het OCMW is algemeen bekend dat die functie van mij nooit meer dan één à twee uur aanwezigheid per week heeft geleverd, welke uren ik presteerde op dinsdag, buiten mijn voltijdse betrekking als ziekenhuisgeneesheer, hetgeen in de OCMW-ziekenhuizen van Charleroi aanvaard en gebruikelijk was".

15. Op 27 maart 1997 heeft de raad voor maatschappelijk welzijn van de verwerende partij besloten om "met ingang van 1 maart 1997 een einde te maken aan de opdracht die aan verzoeker was toevertrouwd als medewerker van het OCMW in de hoedanigheid van zelfstandige".

De beslissing waarbij een einde wordt gemaakt aan verzoekers functie van medisch adviseur is de handeling die hij bestrijdt in het kader van beroep nr. 74.282/VI-14.151.

16. Dokter Philippe Gilbert is door de verwerende partij aangewezen om verzoeker op te volgen in de functie van medisch adviseur in zaken betreffende niet-ziekenhuispatiënten.

17. Op 16 november 1998 heeft de algemeen directeur van de ziekenhuizen, die ondertussen "Centre Hospitalier Universitaire de Charleroi" worden genoemd, verzoeker in een brief meegedeeld dat zijn detachering op 28 februari 1999 verstreek en niet kon worden verlengd. Hij heeft verzoeker verzocht om "binnen een periode van een maand aan te geven of hij na die datum zijn activiteit bij het Centre Hospitalier Régional van Namen zou voortzetten, wat ipso facto tot de beëindiging van zijn samenwerking met het C.H.U. van Charleroi zou leiden".

18. Op 4 februari 1999 hebben de algemeen directeur en de voorzitter van het C.H.U. van Charleroi verzoeker een brief geschreven waarin zij vaststellen dat hij geen gevolg had gegeven aan de brief van 16 november 1998 en waarin zij hem oproepen om op 22 februari 1999, om 18 uur, gehoord te worden door het beheerscomité, voordat dit beheerscomité in voorkomend geval vaststelt dat hij ontslagnemend is.

19. Op 11 februari 1999 heeft verzoeker geantwoord dat hij niet naar de hoorvergadering van 22 februari 1999 zou kunnen komen. Hij heeft niet aangegeven of hij zijn functie in het ziekenhuis van Charleroi opnieuw wenste op te nemen. Hij heeft lang uitgeweid over de omstandigheid dat zijn activiteit in het ziekenhuis éénzijdig was teruggebracht tot een halftijdse betrekking en dat hem zijn functie van medisch adviseur in zaken betreffende niet-ziekenhuispatiënten was ontnomen.

20. Op 26 april 1999 heeft het beheerscomité van het C.H.U. van Charleroi besloten dat "dokter CAES geacht wordt zijn functie van adjunct van de medische directie van het C.H.U. van Charleroi op 28 februari 1999 's avonds te hebben neergelegd". In de motivering van dat besluit wordt de omstandigheid onderstreept dat verzoeker "in een ander ziekenhuis voltijdse prestaties verricht" en dat hij dus "geacht moet worden af te zien van de verdere uitvoering van zijn overeenkomst".

Dat is de handeling die in het kader van dit beroep wordt bestreden en waarvan aan verzoeker volgens zijn verklaringen - waarin hij niet wordt tegengesproken - een kopie is gestuurd als bijlage bij een aangetekende brief van 27 april 1999.

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep niet-ontvankelijk is doordat de bestreden handeling ertoe strekt een einde te maken aan een overeenkomst van aanneming van werk; dat zij aanvoert dat zulk een handeling niet los kan worden gezien van de overeenkomst zelf; dat zij beweert dat verzoeker het geschil betreffende de beëindiging van zijn overeenkomst aanhangig heeft gemaakt bij de rechtbank van eerste aanleg te Charleroi;

Overwegende dat verzoeker daarop antwoordt dat hij in vast dienstverband was, aangezien hij ter uitvoering van een overeenkomst van onbepaalde duur een betrekking van de personeelsformatie bekleedde die niet uitdrukkelijk voor een arbeidscontractant bestemd was;

Overwegende dat uit artikel 48, tweede lid, van de voormelde wet van 8 juli 1976 blijkt dat ingeval de beoefenaars van de geneeskunst niet benoemd worden noch bezoldigd volgens de rechtspositionele bepalingen, hun betrekkingen met het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, dat de (ziekenhuis)inrichting of de (ziekenhuis)dienst beheert, geregeld worden op basis van een schriftelijke overeenkomst, terwijl artikel 55bis van diezelfde wet bepaalt dat "het personeel van een ziekenhuis dat van een OCMW afhangt, ... binnen de door de raad voor maatschappelijk welzijn goedgekeurde personeelsformatie, en zonder de machtiging bedoeld in artikel 55, § 1, eerste lid, bij contract (kan) worden aangeworven. Dit contract wordt schriftelijk afgesloten.";

Overwegende dat verzoeker in mei 1991 als hoofdgeneesheer van het ziekenhuis van Marchienne/Vincent Van Gogh in dienst is genomen krachtens een schriftelijke overeenkomst van aanneming van werk waarin naar artikel 48 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW's wordt verwezen; dat uit de processtukken blijkt dat de betrekking van hoofdgeneesheer van het ziekenhuis van Marchienne/Vincent Van Gogh in de organieke personeelsformatie van de ziekenhuizen, vóór de wijziging van 30 april 1992, voorkwam als een deeltijdse betrekking die in principe bij wege van een overeenkomst van aanneming van werk moest worden verleend; dat de functie van verzoeker bij de fusie van de ziekenhuizen die van adjunct van de medische directie is geworden, tot welke wijziging besloten

is met verwijzing naar de overeenkomst krachtens welke verzoeker zijn functie van hoofdgeneesheer uitoefende sedert 1991;

Overwegende dat, toen de verwerende partij bij de bestreden beslissing verklaard heeft dat verzoeker geacht wordt zijn functie van adjunct van de medische directie van het C.H.U. van Charleroi te hebben neergelegd, het haar bedoeling was vast te stellen dat de overeenkomst die zij met verzoeker gesloten had, beëindigd was;

Overwegende dat de betwisting betrekking heeft op de ontbinding van een overeenkomst; dat ze bijgevolg tot de bevoegdheid van de hoven en rechtbanken behoort, en niet tot die van de Raad van State; dat het beroep niet kan worden aangenomen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zeven februari tweeduizend en één door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.